

دَ رُومِيَانو پِه نُوم دَ پُولوس رَسُولِ خَط

سلام

۱ دَ پُولوس لِه طرف نِه، چِه دَ مَسِيحِ عِيسَى غُلامِ اَوُّ بِللِے شوے رَسُولِ دِے چِه دَ خُدائِے دَ زيرِی دَ خورولو دَ پارِه مقرر کِرِے شوے دِے.

۲ دا زيرِے خُدائِے دَ مَخکِبِے نِه پِه مُقدَسو صحيفو کِبِے دَ خِپلو نَبِيَانو پِه وسيلِه لوظ کِرِے دِے ۳ دَ هَغَه دَ زوئِے، زَمونِر دَ مالِکِ عِيسَى مَسِيحِ پِه حَقْلِه، چِه پِه اِنْسَانِي طُور دَ داؤدِ پِه نسل کِبِے پيدا شو، ۴ خو دَ قَدوسيتِ دَ رُوحِ پِه مُطابِق لِه مِرُو نِه دَ بِيَا ژوندي کيدو پِه وسيلِه هَغَه پِه قُدْرَتِ سرِه دَ خُدائِے زوئِے اِظْهَارِ شو، يِعْنِے زَمونِرِ مالِکِ عِيسَى مَسِيحِ. ۵ اَوُّ دَ هَغَه پِه وسيلِه مُونِرِ تِه دا فَضْلِ اَوُّ رَسَالَتِ بَخْبِيلِے شوے دِے چِه دَ هَغَه پِه نَامِه تُولو غِيرو قَوْمُونو تِه بَلْنِه وِرکِرُو چِه اِيْمَانِ رَاؤِرِي اَوُّ تَابَعْدَارِ شِي. ۶ اَوُّ پِه هَغو کِبِے تاسو هَمِ عِيسَى مَسِيحِ وِبلِے.

۷ دَ هَغَه تُولو دَ رُومِ اوسيدُونکو پَاکَانو تِه چِه دَ خُدائِے مَحْبُوبِيَانِ دِي اَوُّ بِللِے شوي دِي،

زَمُونِرِ دَ پَلَارِ خُدائِے اَوُّ دَ مالِکِ عِيسَى مَسِيحِ فَضْلِ اَوُّ سَلَامْتِيَا دِ تاسو سرِه وِي.

دَ پُولوسِ رُومِ تِه دَ تَلَلو شوق

۸ پَسِ لِه سَلَامِ نِه زَه دَ عِيسَى مَسِيحِ پِه وسيلِه دَ خِپِلِ خُدائِے شُکْرِ سَتاسو تُولو دَ پارِه ادا کوم خُکِه چِه پِه تُولِه دُنْيَا کِبِے خَلْقِ سَتاسو دَ اِيْمَانِ زَکْرِ کَوِي. ۹ دَ هَغَه خُدائِے دَ چَا چِه زَه دَ خِپِلِ زِرَه سرِه خَدْمَتِ کوم پِه دِے جوږ چِه دَ هَغَه دَ

زوئے زیرے خوروم، هغه خُدائے زما گواه دے چه زهٔ خومره په باربار تاسو يادوم، ﴿١٠﴾ او په خپلو دُعاگانو کښے دا سوال کوم چه د هغه په مرضی د زهٔ د دے جوگه شم چه تاسو ووينم. ﴿١١﴾ ځکه چه زهٔ ستاسو د ليدو آرزومند یم او دا غواړم چه تاسو ته څه رُوحانی نِعمت درکړم چه تاسو پرے قوی او مطبُوط شی. ﴿١٢﴾ او يا دا چه زهٔ د تاسو سره پاتے شم چه ستاسو ايمان ما زړه ور کړی او زما ايمان تاسو.

﴿١٣﴾ خو ائے زما وروڼو! چه تاسو په دے پوهه شی چه ما پير ځله د راتلو کوشش کړے دے خو تر اوسه کامياب شوے نه یم، تش په دے اُميد چه په تاسو کښے څه فصل حاصل کړم لکه چه مے د دُنیا په نورو غيرو قومونو کښے حاصل کړے دے. ﴿١٤﴾ زهٔ د مذهب او د غير مذهب خلقو، د عالمانو او د عاميانو، د هر چا زمه وار او احسان مند یم. ﴿١٥﴾ او ځکه دا غواړم چه تاسو ته چه په روم کښے یی، زیرے دررسوم.

د زیری قوت

﴿١٦﴾ زهٔ له زیری نه نه شرميرم ولے چه د هر چا د پاره چه ايمان راوړي دا د خلاصون د پاره د خُدائے قوت دے، وړومیے د يهوديانو د پاره بيا د غير يهوديانو د پاره. ﴿١٧﴾ ځکه چه هم دلته د خُدائے هغه صداقت څرگنديږی چه د ايمان نه شروع کيږی او په ايمان تر سره کيږی لکه چه صحيفے وائی:

”د چا چه د ايمان په وسيله د خُدائے سره

رښتینی رسته قائمه وی، هغه به ژوندے پاتے شی.“

د بني آدمو جرم

﴿١٨﴾ د خُدائے غضب له آسمان نه په هغه خلقو نازلېږی څوک چه حق په بے

انصافئ پټوی اؤ ټولے بے دینئ اؤ ناراستئ کوی. (۱۹) ځکه چه هر هغه څه چه د خدائے په حقله خلقو ته معلوم وی، هغه د هغوی د سترگو په وړاندے دی ځکه چه خدائے په خپله هغوی ته ښکاره کړی دی. (۲۰) ولے چه د هغه پټ صفتونه لکه د هغه دائمی قوت اؤ ألوهیت، د وخته راسے د کله نه چه خدائے دا دنیا پیدا کړے ده، په هغه څیزونو کښے څرگندوی چه هغه پیدا کړی دی. هغوی ئے وینی نو ځکه د هغوی د دے عمل د پاره هیڅ عذر نشته. (۲۱) هغوی خدائے پیژندلو خو بیا هم د خدائے د تمجید نه ئے انکار کاوو اؤ شکر گزار کیدل نه، بلکه د هغوی ټول خیالات باطل شول اؤ د هغوی بے لارے کړی شوی زړونه په تورتم کښے غورزولی شول. (۲۲) هغوی د خپلے هوبنیارتیا لافے کولے خو هغوی د ځان نه په خپله ناپوهه ساز کړی وؤ، (۲۳) اؤ د یو دائمی خدائے د جلال په ځائے ئے هغه د فانی انسان، د مارغانو، ښوئیدونکی چینجو اؤ د څاروو په تصور کښے بدل کړو.

(۲۴) هم په دے وجه خدائے د دوی د زړونو د خواهشاتو په مطابق هغوی په ناپاکئ کښے پریښودل د دے د پاره چه د دوی جسمونه یو تر بله سپک کړے شی. (۲۵) ځکه چه هغوی د خدائے حقیقت په دروغو بدل کړو اؤ د مخلوق عبادت اؤ خدمت ئے د خالق په ځائے وکړو، چه تل تر تله د حمد لایق دے! آمین.

(۲۶) نو ځکه خدائے هغوی سپکو شهوتونو ته پریښودل. د هغوی ښځو د فطری جنسی عمل په ځائے غیر فطری جنسی عمل خپل کړو. (۲۷) اؤ د هغوی سړو هم دغه شان د ښځو سره د فطری جنسی عمل په ځائے د یو بل سره بدکاری راواخسته اؤ سړو د سړو سره بدکاری وکړله، اؤ انجام ئے دا چه په خپله ئے د دے گمراهئ بدله اؤ سزا وموندله

(۲۸) اؤ لکه څنگه چه هغوی د خدائے پیژندل خوښ نه کړل نو هغه هم دوی خپلو

باطل خیالاتو ته پریښودل چه هم په دغسے ناکردو آخته وی. (۲۹) اؤ دغه شان دوی د هر قسم بے انصافی، بدی، لالچ اؤ بدو خواهشاتو نه پک شول اؤ دوی د حسد، قتل، جگری، تگی اؤ بغض نه پک دی. دوی غیبت کونکی (۳۰) اؤ سازشیان دی، د خدائے سپک گونکی، بد سره، مغرور اؤ لوئی مار دی. دوی ورائی جوړوی اؤ د مور پلار عزت نه کوی، (۳۱) بے ضمیره اؤ بے لوظه دی، نه ئے مینه شته اؤ نه رحم کوی. (۳۲) د خدائے په دے امر هغوی ښه خبر دی چه هغه څوک چه داسے عمل کوی، هغوی د مرگ لایق دی خو بیا هم هغوی داسے کوی. نه یواځے دا بلکه هغوی په داسے کونکو شاباشے هم وائی.

د خدائے رښتینے عدل

۲ (۱) ائے سرپه! ته چه بل څوک مجرم کوی، ته هر څوک چه یئے، تا سره هېڅ عذر نسته ځکه چه کله چه ته بل څوک مجرم کوی هم هغه کارونه په خپله کوی چه هغوی ئے کوی، نو ځان پرے مجرم کوی. (۲) ولے چه مونږ ته معلومه ده چه څوک چه داسے کارونه کوی نو خدائے په عدل په هغه باندے عدالت کوی. (۳) آیا ته دا گنې چه ته چه بل څوک مجرم کوی په خپله هم دغه کارونه کوی، نو ته دا گنې چه گنی ته به د خدائے د عدالت نه ځان بچ کړئے شے څه؟ (۴) اؤ یا دا چه ته د هغه د مهربانی د زغم اؤ د صبر دولت سپک گنې څه؟ اؤ دا نه منے چه د خدائے مهربانی تا توبے ته بیائی؟ (۵) بلکه ته په خپله نارامتیا اؤ د ناتوبه گار زړه په مطابق د خپل ځان د پاره د خدائے د قهر د ورځے غضب پیروے کله چه به د خدائے رښتونے عدالت ظاهر شی. (۶) هغه به هر چا ته د هغه د کارونو په مطابق اجر ورکړی. (۷) څوک چه په صبر سره ښه کوی اؤ جلال اؤ عزت اؤ بقا لټوی، هغوی ته به د تل ژوندون ورکړی. (۸) خو هغوی چه خود غرض اؤ د حق نه منکر دی اؤ په غلطه لار سر شوی دی، په هغوی به قهر اؤ غضب نازلېږی. (۹) څوک چه بدکاره وی، د هغوی د پاره

مُصِيبَتِ أَوْ تَنكِی دِه، اول دَ یهُودی دَ پاره اَوُ بیا دَ غیر یهُودی دَ پاره. (۱۰) خو دَ
تولو نیکی کُونکو دَ پاره جلال اَوُ سلامتی، اول دَ یهُودی دَ پاره اَوُ بیا دَ غیر
یهُودی دَ پاره. (۱۱) حُکّه چه خُدائے دَ هیچا طرفداری نَه کوی. (۱۲) هغه چا چه
بے دَ مَوسا دَ شریعت نَه ئے گُناه کرے وی، نو هغه به بے له شریعت نَه هلاک
شی، اَوُ هغه چا چه دَ دے شریعت دَ لاندے ئے گُناه کرے وی، هغه به په دے
شریعت سزا مومی. (۱۳) دا دَ شریعت په آوریډو نَه، بلکه په دے دَ عمل کولو په
وسیله به سرے دَ خُدائے په وړاندے صادق کیږی. (۱۴) اَوُ هغه غیر یهُودی خلق
چه شریعت نَه لری خو دَ خپل فطرت په مُطابق پرے عمل کوی خو سره دَ دے
چه دَ هغو سره شریعت نَشته، هغوی خُان ته په خپله شریعت دی، (۱۵) حُکّه چه
هغوی دَ هغه شریعت پابندی کوی کوم چه دَ هغوی په زړونو لیکلے دے. دَ
هغوی زړه دَ هغوی گواهی ورکوی اَوُ دَ هغوی خیالونه په خپل مینخ کبښے په یو
بل الزامونه لگوی اَوُ مُدافعت کوی، کله دَ هغوی په خلاف اَوُ کله دَ هغوی په حق
کبښے. (۱۶) په هغه ورخ به خُدائے دَ انسان دَ پتو خیالونو عدالت دَ عیسی مسیح
په وسیله زما دَ زیری په مُطابق وکړی.

دَ یهُودیانو شریعت

(۱۷) خو که تَه خُان ته یهُودی وائے اَوُ په شریعت ولاړ یئے اَوُ په خپل خُدائے
فخر کوے، (۱۸) که تا ته دَ هغه رضا معلومه ده اَوُ دَ شریعت نَه واقف یئے، نو
حُکّه تَه په بنو اَوُ په بدو کبښے تمیز کوے، (۱۹) اَوُ ستا په دے یقین دے چه دَ
رندو رهنمائی کوے اَوُ چه په تیاره کبښے ناست دی دَ هغوی دَ پاره رڼا یئے،
(۲۰) دَ ساده خلقو تربیت کوے اَوُ دَ شاگردانو اُستاز یئے، حُکّه چه په شریعت
کبښے تَه دَ علم اَوُ دَ رښتیاؤ کمال لرے. (۲۱) خو بیا تَه چه خپلو ملگرو ته تعلیم
ورکوے، نو په خپله تعلیم ولے نَه اخلے؟ تَه خو دا اعلان کوے چه غلامه کوئ،
نو ولے تَه په خپله غلامه کوے؟ (۲۲) تَه وائے چه زنا مه کوئ، نو ولے تَه په خپله
زنا کوے؟ تَه چه بُتان پلپت گڼے، نو ولے تَه بُت خانے لوتے؟ (۲۳) سره دَ دے

چه تہ په شریعت فخر کوے نو ولے تہ دَ عمل نہ کولو په وجه دَ خُدائے
سپکاوے نہ کوے خہ؟ ﴿۲۴﴾ ځکه لکه چه صحیفے وائی :

”هم ستاسو په وجه دَ خُدائے په حقله

غير يهودی قومونه سپکے وائی.“

﴿۲۵﴾ سنت کیدل فائده ناک دی خو هله چه تہ په شریعت عمل کوے، نو که تہ
چرے په شریعت عمل نہ کوے نو ستا سنت داسے دے لکه چه هپو شوے نہ
وی. ﴿۲۶﴾ هم دغه شان که یو ناسنت شوے په شریعت عمل کوی نو آیا هغه به دَ
سنت شوی په شان نہ وی خہ؟ ﴿۲۷﴾ هغه به ناسنت شوے وی خو په شریعت دَ
عمل کولو په وجه به تہ دَ هغه په مُقابله کبے مجرم گرزولے شے ځکه چه
تاسو سره لیکلے شوے شریعت موجود دے او سنت شوی یی خو بیا ئے هم
ماتوی. ﴿۲۸﴾ په ظاهری نخبو نسانو څوک سوچه يهودی کیدے نہ شی او نہ
صحيح سنت کیدل په جسم کبے ظاهری نخبے ته وائی. ﴿۲۹﴾ خو صحیح
يهودی هغه دے چه څوک په باطن کبے وی او رشتونے سنت دَ زړه دے، کوم
چه دَ لیکلی شریعت دَ مخه نہ دے بلکه دَ خُدائے دَ رُوح دَ مخه دے. او دَ داسے
سری صفت دَ خُدائے نه کیری، نه چه دَ خلقو نه.

۳ ﴿۱﴾ نو بیا يهودی خہ غوره والے لری؟ او دَ سنت کیدلو فائده خہ ده؟ ﴿۲﴾
په هره معامله کبے پیره! دَ ټولو نه لویه دا چه دَ خُدائے کلام هغوی ته
وسپارلے شو. ﴿۳﴾ په دے خہ که په دوی کبے ځنې بے وفا وو؟ آیا دَ دوی
بے وفائی به دَ خُدائے وفاداری بے اثره کړی؟ ﴿۴﴾ هیڅ کله نه! که هر ژوندی
بنی آدم دروغزن هم شی خو خُدائے به خامخا رشتونے وی، لکه چه په صحیفو
کبے مونږ دا لولو چه :

”تہ دَ په خپلو خبرو کبے رشتونے وگرزے

اؤ په خپل عدالت كېښې د برې ومومې.

٥) خويل سوال دا چه كه چرې زمونږ بې انصافې د خدائې د انصاف
ښكاره كولو سبب كيدې شي نو بيا مونږ په كېښې څه وئيلې شو؟ آيا دا د
خدائې د لورې بې انصافې ده چه خدائې په مونږ غضب نازلوي؟ زه داسې د
انسان په طور وايم. ٦) هيڅ كله نه! كه چرې خدائې بې انصافه وي نو هغه به
د دنيا عدالت څنگه وكړي؟

٧) بيا دا، كه چرې د خدائې حقيقت هغه ته لا زيات جلال زما د دروغو په
سبب وركوي نو بيا د څه د پاره زه په خپلو گناهونو مجرم كيرم؟ ٨) نو بيا
ولې د بد ونه كړې شي چه ښه پرې څرگند شي؟ لكه چه ځنې په مونږ دا
تُهْمَت لگوي چه مونږ داسې واؤ! چه دوى مجرم وگرزولې شي نو دا بې
انصافې نه ده.

هيڅوك صادق نشته

٩) بيا نو څنگه؟ آيا مونږ يهوديان څه هم د نورو نه ښه يو څه؟ نه، بلكل نه! ځكه
چه مونږ د مخكېښې نه دا الزام عائد كړې دې چه يهوديان او غير يهوديان
دواړه يو شان د گناه په ولقه كېښې دى. ١٠) لكه چه صحيفې وائې چه:

”هيڅوك صادق نشته، يو هم نشته.

١١) داسې هيڅوك نشته چه پوهيرى،

داسې هيڅوك نشته چه د خدائې طالب وي.

١٢) ټول گمراه دى او د هيڅ كار نه دى،

داسے ہیڅوک نِشته چه مهربانی کوی،

نه، هیڅوک نِشته.

۱۳) د هغوی مرئ د پراستی قبرونو په شان دی،

هغوی د خپلو ژبو سره ټگی کوی،

د هغوی په شونډو د مارانو زهر پراته دی.

۱۴) او د هغوی خلی د ترخو خبرو او لعنتونو نه پکے دی.

۱۵) د هغوی پښے د وینے توپولو پلو په دؤ دی.

۱۶) تباہی او بدحالی د هغوی په لارو کښے دی.

۱۷) هغوی د سلامتئ د لوائے لارے نه نا آشنا دی.

۱۸) او د خدائے ویره د هغوی په خیال کښے نه راځی.

۱۹) مونږ ته معلومه ده چه د شریعت ټول کلام د هغه چا د پاره دے څوک چه د

شریعت د لاندے دے، د دے د پاره چه یو سرے هم خه عذر ونه لری او دغه

شان ټوله دنیا د خدائے په مخکښے مجرمه کړے شی. ۲۰) او یو سرے به هم په

شریعت د عمل کولو د خدائے په وړاندے صادق نه وی ځکه چه شریعت خو

صرف د گناه د پیژندلو سبب دے.

د ایمان په وسیله صداقت

۲۱) خو اوس د شریعت نه بیخی آزاد د خدائے صداقت څرگند کړے شوے

دے چه شریعت اؤ نبیان دواړه د دے گواه دی، (۲۲) یعنی د خدائے له طرف نه صداقت چه په عیسیٰ مسیح د ایمان په وسیله هغه ټولو ته ورکړے شی، یعنی هغوی ټولو ته چه په هغه ایمان راوړی. په دوی کبښے هیڅ فرق نښته، (۲۳) ځکه چه ټولو گناه کړے ده اؤ د خدائے د لوی نه محروم دی، (۲۴) اؤ ټول د خدائے په رحم وپړیا صادق کبړی ولے چه عیسیٰ مسیح هغوی خلاص کړی دی. (۲۵) ځکه چه خدائے مسیح د دے د پاره مقرر کړے وو چه د هغه د قربانی په کفاره اؤ په هغه د ایمان په وسیله گناهونه وونیځی اؤ چه خپل صداقت ښکاره کړی. ځکه چه خدائے صابر دے نو په تیرو شو گناهونو ئے څه غرض ونه لرو، (۲۶) د دے د پاره چه په دے زمانه کبښے صداقت ښکاره کړی اؤ دا ښکاره کړی چه هغه په خپله صادق دے اؤ هر هغه سرے صادق گنی چه په عیسیٰ مسیح ایمان لری.

(۲۷) نو بیا فخر کول چرته؟ دا بے ځایه دی! په کوم سبب؟ د عمل کولو په وجه؟ نه، خو د ایمان په وسیله. (۲۸) مونږ دا وایو چه خدائے سرے د ایمان په وسیله صادق کوی، نه چه په شریعت د عمل کولو. (۲۹) آیا دا چه خدائے یواځے د یهودیانو خدائے دے؟ آیا هغه د غیرو یهودیانو خدائے نه دے؟ بے شکه چه هغه د غیرو یهودیانو خدائے هم دے. (۳۰) ځکه چه خدائے یو دے اؤ هغه به سنت شوی د ایمان په وسیله اؤ ناسنته هم د ایمان په وسیله صادق کړی. (۳۱) آیا د دے دا مطلب دے چه مونږ د ایمان په وسیله شریعت بے اثره کوو؟ هیڅ کله نه، بلکه مونږ خو شریعت مضبوطوو.

د ابراهیم په حقله مثال

۴ (۱) نو بیا مونږ د ابراهیم په حقله څه ووايو؟ چه زمونږ نیکه په جسمانی طور څه وموندل؟ (۲) که چرے ابراهیم په خپلو کارونو صادق وو نو بیا ئے فخر په څائے دے، خو د خدائے په نزد نه. (۳) ځکه صحیفے څه وائی چه:

”ابراہیم پہ خُدائے ایمان راؤ پرو

اُو هغه ایمان د هغه په صداقت حساب شو.“

④ نو اوس که یو سرپے خه کار وکړی نو د هغه مزدوری د هغه بخښنه نه ده، نو دا خو د هغه حق دی. ⑤ خو که څوک بغیر د عمل نه تش په هغه ایمان ولری څوک چه بے دینه صادقوی نو بے شکه چه د هغه ایمان په صداقت حساب دی. ⑥ هم دغه شان داؤد د هغه سرپې د خوشحالی ذکر کوی څوک چه خدائے بے د عمل نه صادق بولی. ⑦ هغه وائی چه :

”بختور دی هغوی چه بے شرعے کارونه ئے

معاف شول او په گناھونو ئے پرده واچولے شوه!

⑧ بختور دی هغه سرپے د چا گناھونه

چه خدائے په حساب کښے رانه وستل!“

⑨ آیا دا خوشحالی تش د سنت شوو د پاره ده، یا دا د ناستو د پاره هم ده؟ مؤنر وایو چه فکر وکړی چه ”د ابراهیم ایمان په صداقت حساب شو.“ ⑩ نو دا په کومو حالاتو کښے داسے حساب شو؟ آیا هغه په هغه وخت سنت کړے شوے وو که نه؟ هغه خو په هغه وخت لا سنت کړے شوے نه وو، ⑪ بلکه هغه ته وروستو د سنت د نڅښے جوړولو حق ورکړے شو چه دا د هغه د هغه ایمان د صداقت مھر وو چه هغه لا ناسته وو. نتیجه دا ده چه هغه د هغو ټولو ناستو هم آبا دی چه د ایمان په وسیله صادق گڼلے شی. ⑫ او ورسره د هغو سنت شوو هم آبا دی چه نه یواځے سنت شوی دی، بلکه چه مؤنر د آبا ابراهیم غوندے ایمان ولری، یعنی هغه ایمان چه هغه لا سنت شوے نه وو، چه لرلو ئے.

دَ خُدائے دَ اِبْرَاهِيمِ سره لوظ

⑬ خُدائے دَ اِبْرَاهِيمِ اُو دَ هغه دَ اُولاد سره دَ دُنیا دَ وارث کیدو لوظ دَ شریعت په وسیله ونه کړو بلکه دَ صداقت په بُنیاد ئے وکړو چه په ایمان حاصلیږی. ⑭ ځکه چه که تش په شریعت قائم خلق وارثان دی نو بیا ایمان بے ځایه دے اُو لوظ بے اثره. ⑮ چرته چه شریعت وی هلته سزا هم وی، خو چرته چه شریعت نشته نو هلته دَ شریعت ماتول هم نشته.

⑯ نو خُدائے دَ خپل فضل په مُطابق دا لوظ ځکه وکړو چه اِبْرَاهِيمِ په هغه ایمان راوړے وو دَ دے دَ پاره چه دَ هغه فائده دَ اِبْرَاهِيمِ ټول نسل ته دَ بڅښنې په طور ورسی، یواځے دَ هغوی دَ پاره نه چه په شریعت قائم دی، بلکه دَ هغوی دَ پاره هم چه دَ اِبْرَاهِيمِ په شان ایمان لری ځکه چه هغه زموږ دَ ټولو پلار دے. ⑰ لکه چه صحیفے وائی چه: ”ما ته دَ پیرو قومونو پلار گرزولے یئے.“ چُونکه دا لوظ خُدائے کړے دے ځکه دا رښتینے دے، یعنې هغه خُدائے په چا چه دَ اِبْرَاهِيمِ ایمان وو، هغه په یو حکم مړی بیا ژوندی کوی اُو نشت شته کوی. ⑱ بیا هغه په نأُمیدئ کښے اُمید ولرلو، نو دَ هغه ایمان داسے وو چه هغه پرے دَ پیرو قومونو پلار شو، دَ هغه کلام په سبب چه هغه ته وئیلے شوے وو چه: ”ستا اُولاد به دَ ستورو په شان پیر وی.“ ⑲ اُو دَ ایمان دَ څه کمزورئ نه بغیر هغه دَ خپل وجود لکه دَ مړی په شان کمزورئ ته فکر ونه کړو ځکه چه هغه خوا اُو شا دَ سلو کالو بوډا وو اُو ساره هم دَ زیریدو لائقه نه وه. ⑳ خو بیا هم هغه دَ خُدائے په لوظ شکمن نه شو بلکه په ایمان کښے مضبوط شو اُو دَ خُدائے ثنا ئے ووئیله. ㉑ اُو دا ئے پوره یقین وو چه خُدائے خپل کړے لوظ پوره کولے شی. ㉒ اُو ځکه دا ایمان اِبْرَاهِيمِ ته ”په صداقت حساب شو“ ㉓ دا خبرے یواځے دَ اِبْرَاهِيمِ دَ پاره نه وے لیکلے شوے چه ”په صداقت هغه ته حساب شوے“ ㉔ بلکه زموږ دَ پاره هم وے چه دا به زموږ په باب کښے هم دغسے حسابیږی، یعنې زموږ چه په هغه خُدائے ایمان دے چه زموږ مالک عیسی ئے

له مرو نه بيا ژوندې كړو، ﴿٢٥﴾ هغه څوك چه زمونږ په قصورونو قربان شو او زمونږ د صادق كولو د پاره بيا ژوندې كړې شو.

د صادق كولو انجام

٥ ﴿١﴾ نو اوس چه مونږ د ايمان په وسيله صادق كړې شوو نو د مالك عيسى مسيح په وسيله د خدائې سره صلح لرو. ﴿٢﴾ د چا په وسيله چه مونږ د خدائې په فضل كېنې خائې موندلې دې او چرته چه مونږ اوس هم ولاړ يو، او خدائې د لوتې په اُميد فخر كوو چه دا به زمونږ هم وي! ﴿٣﴾ سرباري پرې دا مونږ په خپلو موجوده تكليفونو هم فخر كوو ځكه چه مونږ ته دا معلومه ده چه تكليفونه په سپرې كېنې د زغم طاقت پيدا كوي. ﴿٤﴾ او زغم د دې خبرې ثبوت راوړي چه مونږ په آزمېښت كېنې كامياب شوو او هم دغه وجه ده چه مونږ اُميد لرو ﴿٥﴾ او دا اُميد تشه خوښ فهمي نه ده ځكه چه د رُوح القدس په وسيله چه مونږ له راکړې شو، زمونږ زړونه د خدائې د مينې نه پک كړې شول.

٦ ﴿٦﴾ ځكه چه په كوم وخت چه مونږ لا بې وسه وو نو مسيح د بې دينو د پاره مړ شو. ﴿٧﴾ د يو صادق د پاره به په مشكله څوك مړ شي. كيدې شي چه د يو بڼه سپرې د پاره څوك ځان مرگ ته حواله كړي. ﴿٨﴾ خو خدائې خپله مينه مونږ ته داسې ښكاره كړه، كله چه مونږ لا گناه گار وو نو مسيح زمونږ د پاره مړ شو! ﴿٩﴾ او اوس چه مونږ د مسيح د مرگ په وسيله صادق كړې شوو نو بې شكه چه مونږ به د هغه په وسيله د خدائې د غضب نه هم بچ شو. ﴿١٠﴾ ځكه چه سره د دې چه مونږ د خدائې دښمنان وو نو مونږ د هغه د زوئې د مرگ په وسيله ورسره پخلا شوو او د دې نه زيات د هغه د زوئې د ژوند په وسيله به بچ شو! ﴿١١﴾ خو يواځې دا نه، بلكه مونږ د خپل مالك عيسى په وسيله په خدائې كېنې خوشحالي كوو ځكه چه د هغه په وسيله ورسره پخلا شوي يو.

آدم اؤ مسیح

﴿١٢﴾ دَ یو سِری پہ وسیلہ گُناہ دُنیا تہ راغلہ اؤ دَ گُناہ پہ وسیلہ مرگ. اؤ دغہ شان مرگ پہ ٲول اِنسانی نسل قبضہ وکړلہ تر دے چہ ٲولو بنی آدمو گُناہ وکړلہ. ﴿١٣﴾ گُناہ دَ شریعت نہ وړاندے دُنیا تہ راغلے وہ سرہ دَ دے چہ دَ شریعت پہ غیر موجودگی کبے دَ گُناہ حساب نہ وو. ﴿١٤﴾ خو دَ آدم نہ تر مُوسی پورے مرگ پہ هغوی هم قابض وو چہ دَ آدم پہ شان داسے گُناہ ئے نہ وه کړے چہ دَ خُدائے حُکم ئے مات کړو. آدم دَ هغه سِری پہ مثال دے چہ راتلونکے وو. ﴿١٥﴾ خو دَ خُدائے فضل دَ آدم دَ گُناہونو پہ مُقابلہ کبے بے اندازے وو حُکے چہ کہ دَ یو سِری گُناہ پہ دومرہ ٲیرو خلقو باندے مرگ نازلوو نو دَ خُدائے فضل اؤ دَ هغے بخبسنہ چہ دَ یو سِری، یعنے عیسی مسیح پہ وسیلہ شوے ده، پہ ٲیرو خلقو خامخا پہ اِفراط سرہ نازل شو. ﴿١٦﴾ اؤ بیا دا چہ دَ خُدائے فضل دَ یو سِری دَ گُناہ سرہ تلل نہ دی پہ کار حُکے چہ دَ یو سِری پہ گُناہ دَ مرگ فتوی کپری، خو دَ خُدائے بخبسنہ دا ده چہ هغه پہ خپل فضل دَ ٲیرو گُناہونو نہ دَ آزادیدو فیصلہ کوی. ﴿١٧﴾ کہ چرے دَ یو سِری پہ گُناہ دَ مرگ بادشاهی شوہ نو دَ خُدائے فضل به دَ دے پہ مُقابلہ کبے ٲیر زیات وی اؤ دَ هغے دَ صداقت بخبسنہ به ژوندون وی، دَ هغه یو سِری پہ وسیلہ بادشاهی کوی چہ عیسی مسیح دے.

﴿١٨﴾ نو بیا دا چہ دَ یو سِری دَ گُناہ پہ وجہ ٲول خلق مُجرمان شول نو دَ یو سِری دَ صداقت پہ وجہ به ٲولو خلقو له خلاصون اؤ ژوندون ورکړی. ﴿١٩﴾ حُکے چہ دَ یو سِری پہ نافرمانی ٲیر گُناہ گار شول نو هم دغہ شان دَ یو سِری پہ فرمانبرداری به ٲیر صادق کړے شی. ﴿٢٠﴾ نو حُکے شریعت راغے چہ گُناہ زیاتہ شی. خو چرتہ چہ گُناہ زیاتہ شوہ هلته فضل هم ٲیر زیات شو. ﴿٢١﴾ حُکے خنگه چہ گُناہ دَ مرگ پہ وسیلہ خپله بادشاهی قائمه کړه، دغہ شان دَ خُدائے فضل هم دَ صداقت پہ وسیلہ خپله بادشاهی کوی چہ دَ تل ژوندون تہ مونږ دَ مالک عیسی مسیح پہ وسیلہ بیائی.

په گُناه کبښه مړه خو په مسيح کبښه ژوندی

٦ (١) نو بيا مُونږ په دے کبښه څه ووايو؟ آيا مُونږ د تل په گُناهونو کبښه بوخت يو په دے چه فضل نور هم زيات شي؟ (٢) نه! هيڅ کله نه! چه مُونږ مړه شولو چه نوره گُناه ونه کړو نو اوس څنگه په گُناه کبښه ژوند تيرولے شو؟ (٣) آيا تاسو په دے نه پوهيږئ څه؟ چه هر کله چه زمونږ د عيسى مسيح سره په شامليدو بپتسمه وشوه نو مُونږ د هغه په مرگ کبښه د شامليدو بپتسمه واخسته. (٤) او په دے بپتسمه مُونږ د هغه سره بنځ کړے شولو او ورسره مړه شولو، او کله چه عيسى د پلار په جلال کبښه له مړو نه راپورته کړے شو نو دغه شان مُونږ هم په نوي ژوندون کبښه شامل شوو.

(٥) نو که چرے مُونږ د هغه په مرگ کبښه ورسره شامل شوو نو دغه شان به د هغه په بيا ژوندی کيدو کبښه هم يو. (٦) مُونږ ته دا معلومه ده چه څنگه چه په يو وخت کبښه چه مُونږ وُو نو زمونږ هغه زور انسانيت د مسيح سره په سولے کړے شوي دے چه د گُناه گار د نفس قوت بے اثره کړی د دے د پاره چه مُونږ د هغه نه پس نور د گُناه غلامان نه شو. (٧) ځکه چه کله چه يو سرے مړ شي نو د گُناه د قوت نه آزاد شي (٨) خو که چرے مُونږ د عيسے د مسيح سره مړه شوي يو نو زمونږ ايمان دے چه د هغه سره به ژوندی کيږو هم. (٩) مُونږ ته دا معلومه ده چه مسيح يو ځل له مړو نه ژوندی شوي دے، نو بيا هيڅ کله مړ کيدے نه شي او مرگ په هغه باندے نور هيڅ واک اختيار نه لري. (١٠) کله چه هغه مړ شو نو هغه د گُناه د پاره يو ځل مړ شو او بيا دوباره نه مري، او په ژوندانه کبښه چه هغه ژوندی دے نو هغه د خدائے په نزد ژوندی دے. (١١) هم دغه شان تاسو خپل ځانونه د گُناه د پاره مړه وگنئ او د عيسى مسيح سره په شامليدو کبښه د خدائے په نزد ژوندی يئ.

(١٢) نو ځکه ستاسو په فاني ژوندون کبښه د گُناه نور اختيار نه وی چه د

انسانی خواہشاتو د پوره کولو حکم ئے ومنئ. ﴿۱۳﴾ د دے نہ پس تاسو د خپل وجود اندامونه د گناه د پاره مه استعمالوئ او خپل خانونه خدائے ته وسپارئ، داسے لکه مړه چه بيا راژوندی شوی دی، او خپل اندامونه هغه ته د صداقت د پاره استعمالوئ، ﴿۱۴﴾ د دے د پاره چه گناه نور په تاسو باندے حکم ونه چلوی ځکه چه تاسو نور د شریعت د لاندے نه یئ بلکه د خدائے د فضل د لاندے یئ.

د صداقت غلامان

﴿۱۵﴾ بيا نو څنگه؟ مونږ د گناه کوو ځکه چه مونږ د شریعت نه آزاد یو او د فضل د لاندے یو؟ هیڅ کله نه! ﴿۱۶﴾ تاسو ته ښه معلومه ده چه تاسو چه کوم مالک ته ځان وقف کړئ او د هغه فرمانبردار شی نو د هغه غلامان یئ. تاسو د گناه فرمانبردارۍ کولے شی خو انجام به ئے مرگ وی، یا د خدائے فرمانبردارۍ چه انجام ئے صداقت دے. ﴿۱۷﴾ نو د خدائے شکر په دے په کار دے چه تاسو په یو وخت کښے د گناه غلامان وئ خو اوس د زړه د اخلصه د هغه د تعلیم کوم چه تاسو ته په حواله شوے دے، فرمانبردار یئ، ﴿۱۸﴾ او د گناه نه آزاد کړے شوئ او د صداقت غلامان شوی یئ. ﴿۱۹﴾ زه ستاسو د انسانی کمزورتیاؤ په سبب په عامو ألفاظو کښے وایم، لکه څنگه چه تاسو یو ځلے خپل خانونه د ناپاکۍ او بدراهۍ د پاره غلامان کړی وئ نو دغه شان ئے اوس د صداقت د پاره غلامان کړئ چه مقدس شی. ﴿۲۰﴾ کله چه تاسو د گناه غلامان وئ نو تاسو د صداقت نه آزاد وئ. ﴿۲۱﴾ نو فائده ئے څه وه؟ هغه دا وه چه اوس پرے شرمیرئ ځکه چه انجام ئے مرگ دے! ﴿۲۲﴾ خو اوس تاسو د گناه د غلامۍ نه آزاد یئ او د خدائے غلامان یئ، نو تاسو خدائے ته وقف شوی یئ او انجام مو د تل ژوندون دے. ﴿۲۳﴾ ځکه چه د گناه بدل مرگ دے خو د خدائے بخښنه زمونږ په مالک عیسیٰ مسیح کښے د تل ژوندون دے.

دَ وادۀ په باب کښے مثال

۷ (۱) زما وروڼو! تاسو نه پوهیرئ څه؟ زه تاسو ته ځکه وایم چه څه نه څه په شریعت پوهیرئ چه سرے د شریعت تر هغه پابند دے تر څو چه هغه ژوندے وی. (۲) د هغه نه پس د مثال په طور یوه واده شوے بنځه تر هغه د خپل خاوند پابنده ده تر څو چه هغه ژوندے وی، خو که د هغه خاوند مړ شی نو بیا هغه د واده د شرعی پابندو نه خلاصه شی. (۳) نو په دے وجه که هغه د خپل خاوند په ژوندانه د بل سرے سره لاره شی نو هغه زنا کوی، خو که چرے د هغه خاوند مړ شی نو هغه د شریعت په مطابق آزاده ده، نو هغه که چرے بیا د بل سرے سره واده وکړی نو زنا کاره نه وی. (۴) نو زما وروڼو! تاسو هم د شریعت نه په خپل مرگ آزاد شوی یئ ځکه تاسو د عیسی د وجود سره تړلی یئ او اوس د هغه خپل شوی یئ چه هغه د مړو نه بیا ژوندے شوے دے، د دے د پاره چه مونږ د خدائے بنه خدمت وکړو. (۵) څه وخت چه مونږ د خپل انسانی فطرت په مطابق ژوند تیروولو نو زمونږ د گناهونو خواهشات د شریعت په وجه رابیداریدل چه نتیجه ئے مرگ ده. (۶) خو اوس چه مونږ د هغه څیزونو د پاره مړه یو د کومو چه مونږ پابندی کړے وه نو مونږ د شریعت نه په دے شان آزاد یو چه د خدائے د روح په نوی شان خدمت وکړو، نه په زور شان د لیکلی شوی شریعت په مطابق.

د باطنی گناه مسئله

۷ (۷) نو مونږ به بیا څه ووايو؟ آیا شریعت گناه دے څه؟ یقیناً چه نه! خو که شریعت نه وے نو زه به په گناه پوهه شوے نه وے، ولے چه ما به دا هیڅ کله هم نه وے پیژندلے چه لالچ څه شے وی، که چرے شریعت دا نه وے ولے چه "تاسو لالچ مه کوئ." (۸) هم د دے حکم په وسیله گناه ته داسے موقع په لاس ورغله چه په ما کښے ئے هر قسم لالچ پیدا کړو. چه شریعت نه وی نو گناه مړه

دہ. ۹) یو وخت داسے وو چہ د شریعت پہ غیر موجودگی کبیسے زہ ژوندے
 وم، خو هر کله چہ حکم راغے نو گناه ژوندی شوہ او زہ مړ شوم. ۱۰) او کوم
 حکم چہ زما د ژوند د پاره وو، زما د پاره مرگ شو. ۱۱) خکه چہ گناه پہ
 شرعی حکم کبیسے موقعه وموندله او زہ ئے وغلولم او د شریعت پہ حکمونو ئے
 مړ کړم.

۱۲) نو خکه شریعت پاک دے او حکم ئے هم پاک دے او انصاف او بسنه دے.
 ۱۳) نو بیا مونږ دا وئیلے شو، خه چہ دا بسنه خیز گنی زما د پاره مرگ شو؟ نه،
 هیخ کله نه! دا خو گناه وه چہ زہ ئے د بسنه خیز په وسیله ووژلم او هم په دے
 شان گناه خپل اصلی شکل بنکاره کړو. او دغه شان د حکم په وسیله گناه د نور
 کله نه زیاته بده شوه. ۱۴) مونږ پوهیږو چہ شریعت روحانی دے خو زہ غیر
 روحانی یم او په گناه خرڅ شوے یم. ۱۵) زہ نه پوهیږم چہ خه کوم؟ خه چہ زہ
 کول غواړم، هغه نه کوم، بلکه هغه کوم چہ ترے نفرت لرم. ۱۶) خو که چرے
 خه چہ زہ کوم، هغه نه خو بسوم، نو منم چہ شریعت درست دے. ۱۷) نو بیا د
 هغه کوونکے زہ نه یم بلکه گناه ده چہ په ما کبیسے موجوده ده، هغه ئے کوی.
 ۱۸) خکه چہ ما ته معلومه ده چہ زما په ذات کبیسے هیخ نیکی نسته، مطلب مے
 د خپل انسانی فطرت نه دے، خکه چہ زہ د نیکی کولو خواهش لرم خو کولے
 ئے نه شم. ۱۹) زہ چہ خه نیکی کول غواړم، نه ئے کوم، خو چہ زہ خه بد کول
 نه غواړم، هغه کوم. ۲۰) او که خه چہ زہ کول نه غواړم هغه کوم، نو بنکاره
 خبره ده چہ کوونکے ئے زہ نه یم بلکه هغه گناه ده چہ په ما کبیسے ده.

۲۱) نو بیا ما دا اصول هغه وخت معلوم کړو چہ هر کله چہ زہ نیکی کول غواړم
 نو صرف بدی کولے شم. ۲۲) زہ په باطن کبیسے د خدائے په شریعت خوشحاله
 یم. ۲۳) خو زہ چہ د خپل وجود په اندامونو کبیسے یو بل شریعت وینم چہ هغه
 زما د عقل د منلی شوی شریعت سره په جنگ دے او ما د گناه په هغه شریعت
 کبیسے قیدوی چہ زما په اندامونو کبیسے دے. ۲۴) هائے زہ خومره غم زپلے

سرے یم! نو هغه څوک دے چه ما به د مرگ د وجود نه راخلاص کری؟ (۲۵)
زموڼر د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله د خدائے شکر دے!

غرض دا چه زه په باطن کښے د خدائے د شریعت خدمت کوم خو په انسانی
فطرت کښے د گناه د شریعت خدمت کوم.

روحانی ژوندون

۱) لنډه دا چه څوک چه د عیسیٰ مسیح سره یووالے لری، د هغوی مجرم
کیدل نشته. (۲) ځکه چه په عیسیٰ مسیح کښے د ژوند ورکونکی د روح
شریعت زه د گناه او د مرگ له شریعت نه آزاد کړلم. (۳) او هغه څه چه
شریعت نه شو پوره کولے ځکه چه انسانی فطرت کمزورے وو، نو خدائے
داسے وکړل چه خپل زوئے ئے په گناه گار انسانی وجود کښے راواستولو او د
گناه کفارے ئے کړو او دغسے هغه گناه په انسانی فطرت کښے مجرمه کړه،
(۴) د دے د پاره چه د شریعت هغه حکم په موبز کښے پوره شی چه د روح په
مطابق ژوندون تیروو، نه چه د انسانی فطرت په مطابق. (۵) هغه څوک چه
انسانی دی نو د انسانی فطرت په مطابق اوسې او څوک چه روحانی دی نو
هغوی د روح په مطابق اوسې. (۶) په انسانی فطرت کښے د اوسیدلو انجام
مرگ دے او په روح کښے د اوسیدلو انجام ژوندون او سلامتی ده. (۷) ځکه
چه انسانی فطرت لرونکے د خدائے سره دښمنی کوی او دا د خدائے د
شریعت تابعداری نه ده او نه کیدے شی. (۸) هغه څوک چه د انسانی فطرت په
مطابق اوسې، هغوی هیڅ کله هم خدائے رضا کولے نه شی. (۹) تاسو د انسانی
فطرت په مطابق نه یئ خو د روح په مطابق یئ، که د خدائے روح په تاسو کښے
اوسې. او که څوک د مسیح روح نه لری نو هم د هغه نه دے. (۱۰) خو که چرے
مسیح په تاسو کښے اوسې نو د هغه روح ستاسو د پاره ژوندون دے، ځکه چه
خدائے د خپل ځان سره تاسو صادق کړلئ سره د دے چه وجود مو د گناه په

وجہ مِر دے۔ (۱۱) کہ چرے دَ خُدائے رُوح پہ تاسو کبئے اوسی نو بیا خُدائے چا چہ عیسیٰ دَ مِر و نہ ژوندے کرے دے، بہ ستاسو دے فانی و جودونو تہ ہم نوے ژوند ورکری، دَ هغه دَ رُوح پہ وسیلہ چہ پہ تاسو کبئے اوسی۔ (۱۲) ائے زما وروئو! دَ دے مطلب دا دے چہ مُونر مجبور خو یو، خو داسے نہ چہ دَ انسانی فطرت پہ مُطابق ژوندون تیر کرو۔ (۱۳) کہ چرے تاسو دغسے ژوند تیر کری نو خود بہ مرئ، خو کہ چرے دَ رُوح پہ وسیلہ تاسو دَ وجود ټول انسانی خواہشات مرءہ کری نو بیا بہ تاسو ژوندی پاتے شی۔ (۱۴) خکے چہ ہر خوک چہ دَ خُدائے دَ رُوح پہ ہدایت چلیری، هغه دَ خُدائے بچی دی۔ (۱۵) او کوم رُوح چہ تاسو مُوندے دے، هغه دَ غلامی هغه رُوح نہ دے چہ تاسو بیا ویرہ وی، خو هغه رُوح دے کوم چہ مُونر بچی جو روی او مُونر دے قابل کوی چہ مُونر و وایو، ”آبا! یعنی، ”اے پلارہ!“ (۱۶) پہ دے وئیلو سرہ دَ خُدائے رُوح زمونر دَ رُوح سرہ ہم دا وائی دے گواہی دَ پارہ چہ مُونر دَ خُدائے بچی یو، (۱۷) او چہ بچی یو نو وارثان ہم یو۔ مُونر دَ خُدائے وارثان او دَ مسیح پہ میراث کبئے شریک یو، کہ داسے وی چہ مُونر دَ هغه دَ تکلیفونو پہ زغملو کبئے شامل یو نو دَ هغه پہ جلال کبئے بہ ہم شامل شو۔

راتلونکے جلال

(۱۸) زما پہ خیال کبئے دَ دے وخت دا تکلیفونہ چہ مُونر ئے زغمو دَ هغه جلال سرہ ہیخ مُطابقت نہ لری کوم چہ پہ مُونر باندے ظاہریدونکے دے۔ (۱۹) دا پیدا کرے مخلوقات پیر پہ بے صبری سرہ دَ خُدائے دَ بچو دَ ظہور منتظر دی۔ (۲۰) خکے چہ مخلوقات دَ فنا تابع کرے شول، نہ دَ هغوی پہ رضا بلکہ دَ خُدائے پہ رضا، خو دا ئے اُمید وو (۲۱) چہ مخلوقات بہ یوہ ورخ دَ فنا کیدو نہ آزاد شی او دَ خُدائے دَ بچو دَ جلال پہ آزادی کبئے بہ شامل شی۔ (۲۲) تر دے پورے مُونر تہ دا معلومہ دہ چہ ټول مخلوقات تر اوسہ ہر چرتہ ناقلارہ دی، داسے لکہ چہ دَ ماشوم دَ زیریدو دَ وخت دردونه وی۔ (۲۳) یواخے مخلوقات نہ بلکہ مُونر ہم،

چا ته چہ رُوح دَ وِرومبئِ میوے پہ خیر ورکریے شوے دے چہ پہ خپل باطن کبئے ناقلاره یو اُو مُونږ په دے اِنْتَظار کبئے یو چہ خُدائے مُونږ په خپل زوئے والی کبئے واخلی اُو زَمونږ ټول وجود آزاد کری. (۲۴) خُکِه چہ دَ دے اُمید په وسیله مُونږ خلاصون وموندو، خو که مُونږ دَ هغه خیز اُمید کُوو چہ مُونږ ئے وینو نو هغه رشتینے اُمید نه دے. خوک دَ هغه خیز اُمید کوی چہ وینی ئے؟ (۲۵) خو که چرے مُونږ دَ هغه خیز په اُمید یو چہ لائے نه وینو نو بیا به په صبر سره دَ هغه اِنْتَظار کُوو.

(۲۶) رُوحُ القُدس هم په دے شان زَمونږ په کمزورتیاؤ کبئے مدد کوی. مُونږ ته دا هم نه ده معلومه چہ دُعا خنګه کول په کار دی خو رُوحُ القُدس په اسویلو زَمونږ شفاعت کوی چہ په لفظونو کبئے نه شی بیان کیدلے. (۲۷) اُو خُدائے خوک چہ زَمونږ دَ زړونو لیدونکے دے، هغه ته دا معلومه ده چہ دَ دے رُوحُ القُدس خیال خه دے خُکِه چہ هغه دَ خُدائے دَ خلقو دَ پاره دَ خُدائے دَ مرضی په مُطابق شفاعت کوی.

(۲۸) اُو لکه چہ مُونږ ته معلومه ده چہ خُدائے په هر خیز کبئے دَ هغوی دَ پاره بنه پیدا کوی خوک چہ دَ خُدائے سره مینه لری اُو دَ هغه دَ مرضی په مُطابق رابللے شوی دی. (۲۹) خُکِه چہ خُدائے خپل خلق دَ هغه وخت راسے پیژندل چہ دوی لا نه وُو اُو بیا ئے حُکم وکړو چہ دوی دَ دَ هغه دَ زوی دَ صورت په شان شی، دَ دے دَ پاره چہ هغه په دے ټولو ورونیو کبئے مشر ورور وگریزی. (۳۰) اُو هم دا دَ مخکبئے نه مقرر کری شوی هم وُو اُو هغه خوک چہ هغه رابللی دی، هغه ئے صادقان کری هم دی، اُو هغه خوک چہ ده صادقان کری دی، هغوی ته ئے خپل جلال هم وربخبلے دے.

دَ خُدائے مینه

(۳۱) نو اوس مُونږ دَ دے خبرو په حق کبئے خه وئیلے شو؟ که خُدائے زَمونږ

په طرف دے نو بیا زمونږ مُخالف څوک کیدے شی؟ (۳۲) هغه خو خپل زوئے هم پرے نه بنودو او زمونږ ټولو د پاره ئے قربان کړو، نو د دے بڅښنې سره به نور ټول څیزونه رانه کړی څه؟ (۳۳) څوک د خدائے په غوره کسانو باندے الزام لگولے شی؟ چه خدائے په خپله دوی صادقوی، (۳۴) نو بیا څوک دوی مجرمان کولے شی؟ دا مسیح دے چه مړ شو او د دے نه لا سیوا دا چه د مړو نه بیا ژوندے کړے شو چه د خدائے په بنی لاس ناست دے او بے شکه چه زمونږ شفاعت کوی. (۳۵) نو بیا هغه کوم څیز دے چه مونږ به د مسیح د مینے نه جدا کړی؟ آیا سختے یا مُصیبتونه داسے کولے شی؟ آیا ظلم، زیاتے، لوږه، برینډتوب، خطرے یا توره داسے کولے شی؟ (۳۶) لکه چه په صحیفو کښے راغلی دی چه:

”مونږ ټوله ورځ د مرگ سره ستا په خاطر مخامخ کړو،

او مونږ سره د حالیدونکو گډو په شان سلوک کړی.“

(۳۷) خو بیا هم د دے هر څه سره ښکاره کامله فتح بیا مومو د هغه چا په وسیله څوک چه مونږ سره مینه کوی! (۳۸) ځکه چه زما دا باور دے چه د خدائے د مینے نه چه مونږ ئے په خپل مالک عیسیٰ مسیح کښے لرو، نه مرگ او نه ژوندون، نه فرښتے، نه نور آسمانی حاکمان، نه قوتونه، (۳۹) نه اوسنی او نه راتلونکی څیزونه، نه پاسنی دنیا او نه لاندينی دنیا او نه په څه مخلوقات کښے داسے هیڅ څیز نښته چه مونږ جدا کولے شی.

خدائے د بنی اسرائیلو غوره کول

۹ (۱) رښتیا وایم ځکه چه زه په مسیح پورے تعلق لرم، دروغ نه وایم، او زما خپل ضمیر د روح القدس په وسیله زما گواه دے (۲) چه زما د قومی خپلوانو د

خاطرہ زما پہ زرہ کبیسے پیر غم اُو نہ ختمیدونکے درد دے. (۳) حُکے چہ زما
 خوبسہ دہ چہ زہ دِ دِ خپلو وروبو دِ خاطرہ چہ زما قومی خپلوان دی، لعنتی شم
 اُو دِ دوی دِ پارہ دِ زہ دِ مسیح نہ جُدا شم. (۴) هغوی اسرائیلیان دی اُو هغوی دِ
 خُدائے بچی بللے شوی دی اُو دِ جلال حقدار اُو دِ وعدے، اُو شریعت اُو عبادت
 اُو لوظونہ ٲول دِ هغوی دی. (۵) دِ قوم بزرگان دِ هغوی دی اُو دِ هغوی نہ پہ
 انسانی طور مسیح ہم پیدا دے چہ خُدائے دے اُو له ٲولو نہ اُوچت دے اُو تل تر
 تله دِ ثنا لائق دے، آمین. (۶) دا ناممکنہ دہ چہ دِ خُدائے کلام غلط ثابت شوے
 وی حُکے چہ دِ یعقوب ٲول اُو لاد غوره اسرائیلیان نہ دی. (۷) اُو نہ دِ ابراهیم ٲول
 اُو لاد دِ خُدائے بچی دی، خو لکه چہ صحیفے وائی چہ: ”دِ اسحاق پہ نسل
 کبیسے بہ ستا اُو لاد پیدا کیری.“ (۸) مطلب دا چہ هغوی چہ دِ جسم پہ مُطابق
 وزیریدل، هغوی دِ خُدائے زامن نہ دی بلکه دِ خُدائے دِ وعدے پہ مُطابق زیردلی
 دِ ابراهیم اُو لاد بللے شی. (۹) حُکے چہ وعدہ داسے وہ چہ ”پہ مُقرر وخت بہ زہ
 راخم اُو سارہ بہ یو زوئے راوری.“

(۱۰) خو خبرہ تر دے نہ دہ، حُکے چہ دِ ربقہ دِ دوؤ زامنو یو پلار وو، یعنی
 زمونبر نیکه اسحاق (۱۱) نو ربقے تہ دِ هغوی دِ زیریدو نہ آگاہو ووئیلے شول چہ
 پہ هغه وخت کبیسے چہ هغوی لا هیخ بنه یا بد نہ وُو کری، خو بیا ہم دِ دے دِ
 پارہ چہ دِ خُدائے هغه ٲاکلے مقصد تر سره شی کوم چہ دِ عمل پہ وسیله نہ
 دے بلکه دِ خُدائے پہ بلنہ، (۱۲) نو هغے تہ وئیلی شوی وُو چہ: ”مشر بہ دِ کشر
 خادم وی.“ (۱۳) اُو دا پہ صحیفو کبیسے لیکلی دی چہ: ”یعقوب سره مے مینہ
 وکرله اُو عیساؤ سره کینہ.“

(۱۴) نو پہ دے باب کبیسے مونبر خه ووايو؟ آیا خُدائے بے انصافہ دے خه؟ هیخ
 کلہ نہ. (۱۵) لکه چہ هغه موسیٰ تہ ووئیل چہ: ”پہ چا چہ زہ رحم کوم، پہ هغه بہ
 ئے کوم اُو پہ چا چہ زہ ترس کوم، پہ هغه بہ ئے کوم.“ (۱۶) نو دا بہ بیا پہ
 خوبسُونکی یا کُونکی پورے نہ دہ بلکه دِ خُدائے پہ رحم باندے دہ. (۱۷) لکه

چه صحیفه فرعون ته وائی چه : ”ما ته د دے مقصد د پارہ پیدا کرے ئے چه په تا خپل قدرت بنکاره کړم او چه زما نوم په توله دنیا کبسه بنکاره شی.“ (۱۸) دغه شان هغه د خپلے رضا په مطابق په چا رحم کوی او بعضے سختوی هم.

د خدائے غضب او رحم

(۱۹) نو ته به ما ته وائی چه بیا خدائے سرے ولے ملامتوی ځکه چه د هغه د مرضی مخالفت څوک کولے شی؟ (۲۰) ائے صاحبه! ته څوک یئے چه خدائے ته به واپس جواب ورکوی؟ ”آیا یو لوبسے کلال ته دا وئیلے شی چه تا زه په دے رنگ ولے ساز کړم؟“ (۲۱) بے شکه کلال چه د ختے سره څه کول غواړی، هغه کولے شی. آیا هغه د مرضی خاوند نه دے چه د دغه خاورے نه دوه لوبسی جوړ کړی، یو د خاص استعمال د پارہ او بل د عام استعمال د پارہ؟

(۲۲) خو څه خبره ده، که د خدائے مرضی وه چه خپل غضب وښائی او خپل طاقت څرگند کړی نو ځکه ئے د غضب هغه لوبسو سره پیر صبر وکړو چه د ورک کیدو د پارہ تیار شوی و، (۲۳) له پارہ د دے چه د خپلے لوبی دولت د رحم په لوبسو څرگند کړی کوم ئے چه اول د لوبی د پارہ ساز کړی و. (۲۴) هغه مونږ یو چه هغه نه یواځے د یهودیانو نه خو هم ئے د غیر یهودیانو نه رابلی یو. (۲۵) لکه چه ئے د هوشع په کتاب کبسه لیکلی دی چه :

”څوک چه زما اُمت نه وو، هغوی ته به خپل اُمت ووايم،

او کوم قام چه محبوب نه وو، هغه ته به خپل محبوب ووايم.

(۲۶) ځکه چه په کوم ځائے کبسه چه هغوی ته

دا وئیلے شوی و چه تاسو زما اُمت نه یئ،

هغوی ته به د رب الحی زامن ووئیلے شی.

٢٧) خو یسعیاہ دا خبره د بنی اسرائیلو په حق کبښے په چغو وائی چه: ”سره د دے چه بنی اسرائیل به د سمندر د شگو په شان بے شمیره وی، خو لږ به ئے خلاصون ومومی، ٢٨) ځکه چه د رب په مزکه عدالت به لنډ او آخری وی.“ ٢٩) لکه چه یسعیاہ وړاندے هم وئیلی وؤ چه: ”که رب العاسکر مونږ ته زمونږ د نسل نه څه باقی نه وے پرېښے نو مونږ به د صدوم د ښار په شان شوی وؤ او د عموره د ښار په حساب به راغلی وؤ.“

اسرائیل او زیرے

٣٠) نو بیا مونږ څه ووايو؟ چه غير يهودی قومونه چه د خدائے سره د صادق کیدلو کوشش ئے ونه کړو خو هغه هغوی د ایمان په وسیله صادق کړل. ٣١) خو بل پلو چه بنی اسرائیلو چه د شریعت په وسیله د خدائے سره د صادق کیدلو کوشش وکړو نو هغوی کامیاب نه شول. ٣٢) داسے ولے وشول؟ د دے وجه دا وه چه د هغوی کوشش د ایمان په وسیله نه وو بلکه په عمل وو. هغوی په کانی تیندک وخورلو. ٣٣) لکه چه صحیفے وائی چه:

”گورئ، زه دلته په صیون کبښے

د تیندک یو کانیے او د غورزولو د پاره یو گټ ږدم،

خو څوک چه په هغه ایمان لری، هغه به شرمولے نه شی.“

١٠) ورونیو! زما د زړه خوښه او د خدائے نه دُعا ده چه زما خپل خلق خلاصون ومومی. ١) د خدائے په حقله د هغوی د جوش گواهی کوم خو هغه یو غلط جوش دے. ٢) ځکه چه هغوی نه پیژنی چه خدائے څنگه بنی آدم

صَادِقَوِی خَو هَعَوِیْ پَه خِپَلَو عَمَلُونَو سِرَه دَ صَادِقِ کِیدَلَو کَوِشِشِ کَوِی، حُکَه خَو هَعَوِیْ دَ خُدَائِی دَ صِدَاقَتِ تَابِعِدَارِ شَوِی نَهْ دِی. (٤) پَه مَسِیحِ دَ شَرِیعتِ هَدَفِ اِنجامِ تَه رَسِیدَلِی دِی، دَ دِی دَ پَارَه چَه هَر خُوکِ چَه پِرِی اِیْمَانِ رَاوِپِرِی، دَ خُدَائِی سِرَه بَه صَادِقِ وِی.

دَ هَر چَا دَ پَارَه خَلَاصُون

(٥) دَ شَرِعی صِدَاقَتِ پَه بَابِ کَبِسِی مَوْسِی لِیکَلِی دِی چَه: ”هَر خُوکِ چَه دَ شَرِیعتِ پَه مُطَابِقِ دَاسِی کَوِی نَو هَغَه بَه پَه دِی ژَوْنَدُونِ بِیَا مَوْمِی.“ (٦) خَو کُومِ صِدَاقَتِ چَه پَه اِیْمَانِ رَاخِی صَحِیْفَه وَاثِی چَه: ”خَانَ تَه دَاسِی مَه وَایَه چَه خُوکِ پَاسِ آسْمَانِ تَه خَتَلِی شِی؟“ دَ دِی دَ پَارَه چَه مَسِیحِ لَانْدِی رَاوَلِی. (٧) ”اَوُ خُوکِ لَانْدِی تَحْتِ الثَّرِیْ تَه تَلِی شِی؟“ چَه مَسِیحِ دَ مِرَوِ نَه رَاپَاخَوِی. (٨) خَو هَغَه خُئَه وَاثِی؟ ”کَلَامِ دَرَسِرَه نَزْدِی دِی، دَا سَتَا پَه شُونِپَوِ اَوُ سَتَا پَه زِرَه کَبِسِی دِی.“ دَا دَ اِیْمَانِ کَلَامِ دِی چَه مُونِبَرِئِی بِیَانَوُ. (٩) حُکَه کَه سَتَا پَه خُلَه دَا اِقْرَارِ وِی چَه عِیْسِی مَالِکِ دِی اَوُ پَه زِرَه کَبِسِی دِی دَا اِیْمَانِ وِی چَه خُدَائِی هَغَه دَ مِرَوِ نَه رَاپَاخُولَو نَو تَه بَه خَلَاصُونِ بِیَا مَوْمِی. (١٠) وِلِی چَه مُونِبَرِ پَه زِرَه سِرَه اِیْمَانِ رَاوِپِرَوِ اَوُ خُدَائِی مُونِبَرِ صَادِقَوِی، اَوُ پَه خُلَه دَا اِقْرَارِ کُؤَوِ نَو خَلَاصُونِ بَه بِیَا مَوْمِو. (١١) صَحِیْفَه وَاثِی چَه: ”هَر خُوکِ چَه پَه هَغَه اِیْمَانِ لَرِی، هَغَه بَه شَرْمُولِی نَه شِی.“ (١٢) نَو دِلْتَه پَه یَهُودِی اَوُ پَه غَیْرِ یَهُودِی کَبِسِی هِیخِ فَرَقِ نِشْتَه حُکَه چَه هَمِ دَغَه یَوِ خُدَائِی دَ تُولُو مَالِکِ دِی اَوُ دَ هَر چَا دَ پَارَه چَه هَغَه تَه زَارِی کَوِی، غَنِی دِی. (١٣) لَکَه چَه صَحِیْفِی وَاثِی چَه: ”هَر هَغَه خُوکِ چَه دَ مَالِکِ پَه نُومِ زَارِی کَوِی، هَغَه بَه خَلَاصُونِ بِیَا مَوْمِی.“

(١٤) نَو پَه چَا چَه هَعَوِیْ اِیْمَانِ نَه لَرِی نَو هَغَه تَه بَه زَارِی خَنگَه وِکِرِی؟ اَوُ دَ چَا پَه بَابِ کَبِسِی ئِی چَه خُئَه اَوُ رِیدَلِی نَه وِی، پَه هَغَه بَه اِیْمَانِ خَنگَه رَاوِپِرِی شِی؟ اَوُ خُوکِ چَه وِرْتَه وِعْظِ وَنَه کِرِی نَو خَنگَه بَه اَوُ رِی؟ (١٥) اَوُ تَرِ خَوِ چَه دَ دِی کَارِ دَ

پاره ونه ليرلے شی نو هغه به وعظ څنگه وکړی؟ دا هغه څه دی چه صحیفه وائی چه: ”د زيری راوړونکو قدمونه څنگه بنکلی دی!“ (۱۶) خو ټول د زيری فرمانبردار نه شول لکه چه يشعياہ وائی چه: ”آئے ربه! چا زمونږ په زيری يقين وکړو؟“ (۱۷) او ايمان د زيری په اوړيدلو پيدا کيږی او اوړيدل د مسيح په باب کيسے د زيری ورکولو نه.

(۱۸) خو زه تپوس کوم چه آيا دا دوی چرے هم اوړيدلی نه وو؟ بے شکه چه اوړيدلی ئے وو، څنگه چه ليکلی دی:

”د هغوی آواز په ټوله دنيا کيسے اوړيدلے شوے وو،

او د هغوی کلام د دنيا ټولو استوگنو

حدونو پورے رسيدلے وو.“

(۱۹) خو زه بيا تپوس کوم چه آيا بني اسرائيلو دا نه پيژندو؟ اول خو موسی دا وائی چه

”د داسے خلقو په وسيله چه قوم ورته نه شی وئيلے

زه به ستاسو غيرت راوپاروم،

او د کم عقل قوم په وسيله به مو قهر راوړزوم.“

(۲۰) خو يشعياہ په نوره زړه ورتيا بيان کوی، هغه وائی چه:

”زه هغه چا وموندلم چا چه زما لټون نه کولو،

او زه هغه چا ته بنکاره څرگند کړے شوم

چا چه زما په باب کښه پوښتنه نه کوله.

٢١) خو د بنی اسرائیلو په حقله هغه وائی چه: ”ټوله ورغ مے هغه خلقو ته لاسونه اوږده کړل چه نافرمانه دی او چه مخالفه خبره کوی.“

د اسرائیل بقیه

١١) نو بیا زه ټپوس کوم چه آیا خدائے خپل اُمت رد کړے دے څه؟ بلکل نه! ولے چه زه هم بنی اسرائیل یم د ابراهیم د نسل نه یم او د بنیامین له خیل نه. ٢٢) خدائے خپل اُمت نه دے رد کړے چه پخوا ئے غوره کړے وو. تاسو خبر نه یی چه صحیفے د الیاس په حقله څه وائی؟ چه الیاس څنگه د خدائے سره د بنی اسرائیلو په خلاف بحث کوی چه: ٢٣) ”مالکه! هغوی ستا نبیان مړه کړی دی، ستا قربانگاه ئے نړولے ده، او زه یواځے پاتے شوے یم او هغوی زما په ژوندون پسے دی.“ ٢٤) خو خدائے هغه ته څه جواب ورکړو؟ ”ما ځان ته اووه زره سړی ساتلی دی چه دروغجن خدائے بعل ته په سجده شوی نه دی.“ ٢٥) هم دغه شان په موجوده وخت کښه یو بقایا ټولئے پاتے شوے دے چه د خدائے په فضل غوره کړے شوے دے. ٢٦) که چرے دا په فضل وی نو بیا د دے بنیاد په کړی عمل نه دے، او که نه، نو فضل بیا فضل پاتے نه شو.

٢٧) نو بیا څه؟ اسرائیلو چه څه لټول، هغه ئے ونه موندل بلکه څو غوره کړو وموندل، نور د خدائے بلنې ته کاڼه شول. ٢٨) هم دغه شان لیکلی شوی دی چه: ”خدائے ورله د پرکالی روح ورکړو. هغه دوی ته تر نن ورځے پورے داسے سترگے چه لیدلے نه شی او غوږونه چه اوږیدلے نه شی، ورکړل.“ ٢٩) او په دے رنگ داؤد وائی چه:

”د هغوی دسترخوان د جال او دام شی

چه هغوی په خپله په کبښه راگیر شی.

۱۱) د هغوی په سترگو د داسه تیاره راشی

چه لیده نه شی،

د هغوی شا هر وخت ټیټه ساته.

۱۱) خو اوس زه تپوس کوم، کله چه هغوی تیندک وخورلو نو هغوی د تل د پاره پریوتل خه؟ نه، بیخی نه! بلکه د هغوی د تیندک خورلو په سبب غیر یهودیانو خلاصون وموندو، نو په دې سبب یهودیانو له هغوی سره حسد وکړو. ۱۲) خبره داسه ده، که د یهودیانو قصور د دنیا د پاره د برکت وسیله وگرزولې شوه او د هغوی پریوتل هم د غیر یهودیانو د پاره د برکت وسیله وگرزولې شوه نو په هغوی کبښه د بچ کونکو شمار پوره کیدل به د خومره زیات برکت وسیله وی.

د غیر یهودیانو د پاره خلاصون

۱۳) خو زه تاسو غیر یهودیانو ته خه خبره کول غواړم. زه د غیر یهودیانو رسول یم او د خپل خدمت لوی بیانوم، ۱۴) چه دغه شان زه په خپل قوم کبښه غیرت پیدا کړم چه په هغوی کبښه خنې خلاصون ومومی. ۱۵) خکه چه که د هغوی رد کیدل د دنیا پخلا کیدل شول نو د هغوی بیا قبلیدل به مرو ته د ژوندون نه خه کم نه وی؟ ۱۶) که چرې دا د اوږو اولنی پیره پاکه وه نو نور اوږه به هم پاک وی او که چرې بیخ پاک وی نو خانگه به هم پاکه وی. ۱۷) خو که چرې د بنونه خنې خانگه پریکړې شوی وی، او ته چه خنگلی بنون وې، په هغه ونه کبښه پیوند کړې شوې وې او د هغه په غوږو جرړو کبښه شریک شوې، ۱۸) نو خپل خان د هغه خانگو نه بنه مه گڼه. که چرې ته داسه کوی

نو یاد لره چه دا تہ نہ یئے چه بیخ له وده ورکوی بلکه دا بیخ دے چه تہ پرے پائے. (۱۹) تہ به وایئے چه ”خانگے د دے د پاره پریکړے شوے چه زہ په کبښے پیوند کړے شم.“ (۲۰) ستا خبره په خائے ده، هغوی په دے وجه پریکړے شوے چه ایمان ئے نه راؤرو او د ایمان د مخه تا خپل خائے نیولے دے. نو فخر مه کوه بلکه ویریزه. (۲۱) خکه که چرے خدائے اصلی خانگے پرے نه بنولے نو هغه به تا هم معاف نه کړی. (۲۲) د خدائے د رحم او د غضب خیال ساته، غضب په هغه چا خوک چه پریوتی دی او مهربانی په تا که چرے تہ د هغه په رحم کبښے اوسے، گنی تہ به هم پریکړے شه. (۲۳) او که چرے یهودیان د ایمان نه نور روگردانه نه وی نو هغوی به بیا پیوند کړے شی، خکه چه دا د خدائے په طاقت کبښے ده چه هغوی بیا پیوند کړی. (۲۴) خکه چه که چرے تہ د خپل خنگلی ښونه د ونے نه راپریکړے شوے او د خپل فطرت بر خلاف د اصلی ښونه سره پیوند شوے نو هغوی به خومره په آسانه پیوند شی کومے چه د ښونه خپلے خانگے دی.

د خدائے رحم د ټولو د پاره

(۲۵) زما ورونو! دا خکه چه دلته یو پټ حقیقت دے کوم چه زه غواړم چه تاسو ته ئے خرگند کړم، د دے د پاره چه تاسو خان بے خایه عقلمند ونه گنی، او هغه دا دے چه د اسرائیل یوه برخه به تر هغه سخته وی تر خو چه غیر قومونه پوره پوره په دے کبښے داخل شوی نه وی. (۲۶) او هر کله چه دا تر سره شی نو ټول اسرائیل به د صحیفو د دے وعده په مطابق خلاصون بیا مومی چه:

”خلاصونکے به د صیون نه راپورته شی.

هغه به د یعقوب د نسل نه بے دینی لرے کړی.

(۲۷) او دا هغه وعده ده چه زه به ئے د هغوی سره کوم.

کله چه د هغوی گناهُونه لرے کرم.

۲۸) د زیری د مخالفت په وجه خو هغوی ستاسو د خاطرہ د خُدائے دُبمنان دی خو د خُدائے د غوره والی په وجه هغوی د خپلو نیگُونو د مخه په هغه گران دی ۲۹) خُکه چه د خُدائے نعمتونه اُو د هغه بلنه بدلیدے نه شی. ۳۰) اُو لکه خرنګه چه مخکښے تاسو د خُدائے نافرمانه وئ اُو اوس چه د هغه رحم د هغوی د نافرمانی د کبله په تاسو شوے دے. ۳۱) نو اوس چه تاسو رحم مومی، هغوی نافرمانی کوی چه په هغوی هم رحم وشي. ۳۲) خُکه خُدائے ټول بنی آدم په نافرمانی کښے پریښول چه په ټولو باندے رحم وکړی.

خُدائے ته ثنا

۳۳) واہ! د خُدائے دولت، علم اُو پوهه خومره بے پایانه ده، اُو د هغه انصاف خومره د ادراک نه بهر دے اُو د هغه لارے خومره نا آشنا دی!

۳۴) ”د خُدائے په اراده خوک پوهیدے شی؟

خوک د هغه صلاح کار شو؟

۳۵) اُو چا هغه ته چرے د دے د پاره خه ورکړی دی

چه د هغه نه هم خه واخلی؟“

۳۶) دا ټول خیزونه خُدائے پیدا کړی دی اُو دا ټول خیزونه د هغه په وسیله اُو د هغه د پاره په وجود کښے دی. د هغه ثنا د تل تر تله وی! آمین.

په مسیح کښه نوے ژوندون

۱۲ (۱) د دے د پاره زما وړونو! زه د خدائے رحمتونه تاسو ته دريادوم او درته خواست کوم چه خپل خانونه هغه ته د داسے ژوندی قربانی د پاره وړاندے کړی چه هغه ته قبوله او مناسب وی، او ستاسو عبادت د زړه او پوهے دواړو له رويه معقول وی (۲) خپل خان د دے موجوده دنیا په شان مه جوړوی، بلکه بويه چه ستاسو پوهه بيا نوے کړے شی او د دے په وسیله ستاسو فطرت بالکل بدل شی. بيا به هله تاسو د دے قابل شی او په دے به پوهه شی چه د خدائے رضا خه ده او دا به وپیژنی چه هغه ښه خه دے چه قبلیدونکے او کامل دے.

(۳) د هغه فضل د مخه کوم چه ما ته راکړے شوے دے، زه په تاسو کښه هر چا ته دا وایم چه څرنګه چه خان ګڼل په کار دی، د هغه نه زیات څوک ونه ګڼی بلکه دا چه څرنګه چه خدائے هر چا ته د یوے اندازه په مطابق ایمان ورکړے دے، هغه د هم خپل خان هغومره وګڼی. (۴) لکه څرنګه چه زمونږ په وجود کښه پیر اندامونه دی او د ټولو اندامونو کار یو شان نه دے، (۵) دغه شان مونږ هم پیر یو او په خپلو کښه د یو بل اندامونه یو او په مسیح کښه لکه یو وجود شوی یو. (۶) او د هغه رحم په مطابق چه په مونږ شوے دے، مونږ ته قسما قسم نعمتونه حاصل دی، ځکه چه چا ته چه د خدائے د کلام آورولو نعمت ورکړے شوے وی نو هغه د خپل ایمان په اندازه کلام آوری. (۷) که چرے خدمت ورکړے شوے وی نو په خدمت کښه د لګیا وی، که استاذ وی نو په تعلیم کښه د مشغول وی، (۸) او که ناصح وی نو نصیحت د کوی، خیرات تقسیم کوونکے د سخاوت کوی او رهنما د پوره په سرګرمی رهنمائی کوی، رحم کوونکے د ښه په خوشحالی رحم کوی.

د مسیح د ژوندون اصول

۹) مینہ د بے ریا وی. د بدئی نہ نفرت کوئی او د نیکئی سره خان و نغاری. (۱۰)
 او لکه د ورونیو د یو بل سره محبت کوئی او د عزت له رویه یو بل ته بنه گوری.
 ۱۱) په کار کبسه سستی مه کوئی، روحانی جوش ژوندی ساتی او د خدای
 خدمت کوئی. (۱۲) په امید کبسه خوشحاله، په مصیبت کبسه صابر او په دعا
 کبسه مشغول اوسی. (۱۳) د پاکانو په حاجتونو کبسه مدد کوئی او د مسافرانو
 خیال ساتی.

۱۴) چه تاسو تنگوی د هغوی خیر غواری، برکت ئی غواری، بد ورته مه وایی.
 ۱۵) د خوشحالیو سره خوشحالی کوئی، د ژریدونکو سره ژړا کوئی. (۱۶) پخپلو
 کبسه په یو زړه اوسی، لوی لوی خیالونه مه زغوی او د خوارانو خیال ساتی
 او خپل خان هوبشیار مه بولی.

۱۷) د بدئی په بدله کبسه د چا سره بدی مه کوئی. کومے خبرے چه د هر چا په
 نظر کبسه بنی دی، هم هغه کوئی. (۱۸) تر خو چه درنه کیدے شی نو د خپلے
 خوا نه د هر چا سره صلح ساتی. (۱۹) ائی زما عزیزانو! خپل بدل مه آخلی بلکه
 خدای ته موقع ورکړی، حکه چه دا لیکلی شوی دی چه: ”خدای فرمائی چه
 بدل آخستل زما کار دے، بدل به زه آخلم.“ (۲۰) تر دے چه: ”که دُبمن د وږے
 وی نو هغه له هم پوږی ورکړه او که تر دے وی نو اوبه ورله ورکړه، حکه چه ستا
 په داسے کولو به اور پرے بل شی.“ (۲۱) د بدئی نه مغلوب کبزه مه بلکه د نیکئی
 په وسیله په بدئی غالب شه.

د اختیار د خاوندانو تابعداری

۱۳) هر څوک د اختیار د خاوندانو تابعدار وی، حکه چه داسے د
 اختیار خاوند نسته کوم چه د خدای د طرفه نه وی او کوم اختیار لرونکی چه
 موجود دی، هغه د خدای د طرفه دی. (۲) نو هر څوک چه د اختیار د خاوند

سرہ مُقابلہ کوی، هغه دَ خُدائے دَ اِنْتَظام مُخالفت کوی اَو خُوک چہ مُخالف وی، هغه به سزا مُومی. (۳) خُکَ چہ نیکو خلقو ته دَ حاکمانو نه هیخ خطرہ نَه وی خو بدکارو ته ضرور وی. نو که تَه چرے دَ حاکِم په وړاندے زړه ور اوسیدل غواړے نو نیکی کوه اَو هغه به ستا صفت کوی (۴) خُکَ چہ هغه ستا دَ بَیگیړے دَ پاره دَ خُدائے خادم دے، خو که چرے تَه بدی کوی نو ویریزه خُکَ چہ هغه په لاس کبښے توره بے فائده نَه ده آخستے. هغه دَ خُدائے خادم دے اَو دَ هغه دَ غضب مُوافق بدکارو له سزا ورکوی. (۵) نو خُکَ تابعدار اوسه، دا نَه یواځے دَ غضب دَ ویرے له کبله لازمه ده بلکه په دے هم چه زړه هم دا گواهی ورکوی.

(۶) تَه دَ دے دَ پاره ټیکس هم ورکوی چه دا گڼے چه هغوی دَ خُدائے خادمان دی اَو په دے خاص کار کبښے همیشه مشغول دی. (۷) دَ ټولو حق پوره کوه، چا ته چه ټیکس ورکول وی، هغوی ته ټیکس ورکوه، خوک چه دَ محصُول حقدار دی هغوی ته محصُول ورکوه، دَ چا چه ادب کول په کار دی، دَ هغوی ادب کوه، دَ چا چه عزت کول په کار دی، دَ هغوی عزت کوه.

دَ ورورولئ مُحبت

(۸) په خپلو کبښے دَ مُحبت نه بغیر په بل هیخ څیز کبښے هم دَ چا پور په ځان مه ساتئ خُکَ چه خوک چه دَ بل سره مُحبت کوی، هغه په شریعت پوره عمل وکړو. (۹) خُکَ چه دا حُکْمونه چه: ”زنا مه کوی، خون مه کوی، غلامه کوی، حرص مه کوی“ اَو دَ دے نه علاوه نور چه خُکَ حُکْمونه دی، دَ هغے ټولو خلاصه په دے کبښے ده چه: ”دَ خپل گاونډی سره دَ خپل ځان په شان مینه مُحبت کوی.“ (۱۰) مُحبت دَ خپل گاونډی سره بد نَه کوی، په دے سبب مُحبت کول دَ شریعت پوره کول دی.

د عیسیٰ مسیح راتل

۱۱) اُو د وخت تقاضا پیژنی حُکھ چه اوس هغه وخت راغلی دے چه تاسو د خوبه بیدار شی، ولے خُہ وخت چه مُونر ایمان راوړے وو، د هغے په نسبت اوس زُمونر خلاصون نزدی دے. ۱۲) شپه پیره تیره شوه، ورخ په راختو ده، نو باید چه مُونر د تیارے د کارونو نه لاس واخلو اُو د رڼا په کارونو پسے ملا وتړو، ۱۳) اُو چه د ورخے د رڼا په مُطابق ژوندون تیر کړو، نه چه په گډا اُو نشه بازی، نه په مستی، نه په زناکاری اُو نه په شهوت پرستی، نه په جگرے اُو حسد، ۱۴) بلکه په مالک عیسیٰ مسیح ځان پت کړی اُو د وجود د خواهشاتو د پاره تدبیرونه مه کوئ.

په بل ورور الزام مه لگوه

۱۴) ۱) د کمزوری ایمان خاوندان د ځان سره شامل کړی خو د دے د پاره نه چه تاسو ورسره د هغه د خیالاتو بحث کوئ. ۲) د یو خو دا عقیده ده چه د هر څیز خوړل روا دی اُو کمزورے ایمان لرونکی تشه سبزی خوری. ۳) د هر قسم خوړونکے د هغه چا ته سپک ونه گوری څوک چه نه خوری، اُو څوک چه نه خوری هغه د په خوړونکی الزام ونه لگوی حُکھ چه خدائے هغه قبول کړے دے. ۴) ته څوک یئے چه د بل چا په نوکر الزام لگوے؟ د هغه قائم پاتے کیدل یا پریوتل د هغه د مالک سره تعلق لری، بلکه هغه به قائم کړے شی حُکھ چه خدائے د هغه په قائم کولو قادر دے.

۵) څوک خو داسے دے چه یوه ورخ په نورو ورخو افضله گڼی اُو څوک ټولے ورخے یو برابر، خو هر سرے د په خپل زړه کبسے پخه عقیده لری. ۶) څوک چه یوه ورخ منی، هغه هم د خدائے شکر کوی اُو هغه چه هر خُہ خوری، هغه ئے د خدائے د پاره خوری حُکھ چه هغه د خدائے شکر کوی. اُو څوک چه

خُة نَهْ خورى هغه ئے هم دَ خُدائے دَ پاره نَهْ خورى اَوُ دَ خُدائے شکر کوی. (۷)
 حُکَ چہ پہ مُونږ کبسے نَهْ خو خوک دَ خپل حُان دَ پاره ژوندے دے اَوُ نَهْ دَ حُان
 دَ پاره مږ کپری. (۸) کہ چرے مُونږ ژوندی یو، هم دَ مالک دَ پاره ژوندی یو اَوُ
 کہ مږو نو هم دَ مالک دَ پاره مږو، نو کہ مُونږ ژوندی یو اَوُ کہ مږو خو دَ مالک
 یو. (۹) حُکَ چہ مسیح دَ هم دے دَ پاره مږ شو اَوُ بیا ژوندے شو، چہ هغه دَ
 مږو اَوُ ژوندو دواږو مالک وی (۱۰) خو تَهْ ولے په بل عیسائی ورور الزام
 لگوے؟ اَوُ تَهْ ولے بل عیسائی ورور ته سپک گورے؟ مُونږ خو به ټول دَ خُدائے
 دَ عدالت دَ تخت په وړاندے ودریږو. (۱۱) حُکَ چہ دا لیکلی شوی دی چہ :

”مالک وائی چہ باور وکړئ چہ

هر یو به زما په مخکبسے په سجده شی،

اَوُ هر ه ژبه به اقرار وکړی چہ زَهْ خُدائے یم.“

(۱۲) حُکَ چہ له مُونږ نه هر یو به خُدائے ته حساب ورکوی.

بل ورور له تیندک مه ورکوه

(۱۳) نو په کار دی چہ آینه دَ پاره مُونږ دَ په یو بل الزام ونه لگوو. اَوُ تاسو دا
 اراده وکړئ چہ هیخوک به دَ ورور په وړاندے هغه خیز نَهْ ږدی کوم چہ دَ هغه دَ
 تیندک خوړلو یا راغورزیدو سبب کپری. (۱۴) ما ته معلومه ده اَوُ په مالک عیسی
 زما ایمان دے چہ هیخ خیز هم په خپله حرام نَهْ دے، خو چہ خوک ئے حرام
 گنی نو هغه ته حرام دے. (۱۵) کہ چرے ستا ورور ته ستا دَ خوراک نه تکلیف
 رسی نو بیا تَهْ دَ محبت په لاره تلل نَهْ کوی. دَ کوم سږی دَ پاره چہ مسیح مږ
 شو، تَهْ هغه په خپل خوراک مه خرابوه! (۱۶) چا ته موقعه مه ورکوه چہ هغه خیز
 چہ ستا دَ پاره بنه دے، ورته بد ووائی. (۱۷) حُکَ چہ دَ خُدائے بادشاهی په

خوراک خُښاک نۀ ده بلکه په صداقت، په صلح او په هغه خوشحالی ده چه د رُوح القدس د طرفه وی. (۱۸) او خوک چه په دے شان د مسیح خدمت کوی، هغه د خدائے نازولے او په خلقو کښے مقبول دے.

(۱۹) نو بیا د مونږ د هغو خبرو طالبان شو په کومو چه صلح او تړون ترقی مومی. (۲۰) د خوراک د پاره د خدائے کار مه وړانوی. هر خیز پاک خو دے، خو د هغه سپری د پاره ښۀ نۀ دے چه په خوړلو ئے تیندک خوری. (۲۱) که ستا د غوښے په خوړلو او د شرابو په خښلو او خۀ داسے بل خۀ کار نه، ستا ورور تیندک خوری نو دا ښه ده چه تۀ د دے خیزونو نه ځان وساتے.

(۲۲) په داسے خیزونو کښے خۀ چه ستا عقیده وی، هغه د خدائے او په خپل مینخ کښے وساته. بختور دے هغه خوک چه د هغه خیز په وجه کوم چه هغه روا گنی خپل ځان مجرم کوی نه! (۲۳) خو خوک چه په کوم خیز کښے شک لری، که چرے هغه وخوروی نو هغه پرے مجرم کیږی، ځکه چه که هغه دا عقیده نه لری چه هغه ته داسے کول په کار دی او که مونږ په یقین سره یو کار ته ښۀ نۀ شو وئیلے نو د هغه کول گناه ده.

ځان نه بلکه ملگری خوشحاله

۱۵ (۱) غرض دا چه مونږ چه په ایمان کښے زورور یو، په کار دی چه د کمزورو سره مرسته وکړو، نۀ چه په خپله خوشحالی کښے مشغول یو. (۲) په مونږ کښے د هر یو خپل گاونډی د هغه د فائدے د پاره خوشحاله ساتی په دے چه د هغه ایمان مضبوط شی. (۳) ځکه چه مسیح هم په خپل ځان خوشحالی کړے نۀ وه بلکه دا لیکلی شوی دی چه: ”ستا د ملامت کوونکو ملامتونه په ما راغلل.“ (۴) ځکه چه کومے خبرے چه وړاندے په صحیفو کښے ولیکلے شوے، هغه زمونږ د هدایت د پاره دی، د دے د پاره چه د صبر او د کتاب

مُقدس نہ دَ تسلیءُ اُمید ولرؤو. ﴿٥﴾ اُو خُدائے چہ دَ صبر اُو دَ تسلیءُ سرچینہ دے،
 هغه دَ تاسو له دا توفیق درکری چہ دَ عیسیٰ مسیح په مُطابق په خپلو کبسه یو
 زړه شیء، ﴿٦﴾ د دے دَ پاره چہ تاسو په یو زړه اُو یوہ ژبه دَ خُدائے، زمونږ دَ
 مالک عیسیٰ مسیح دَ پلار لوئی بیان کریئ.

دَ غیر یهودیانو دَ پاره زیرے

﴿٧﴾ پس خه رنگ چہ مسیح تاسو دَ خُدائے دَ جلال دَ پاره قبول کریئ، دغسه
 تاسو هم یو بل قبول کریئ. ﴿٨﴾ زه دا وایم چہ مسیح دَ خُدائے دَ رشتینوالی دَ
 ثابتولو دَ پاره دَ یهودیانو خادم شو، د دے دَ پاره چہ هغه وعدے پوره کری
 کومے چہ دَ پلارونو نیکونو سره شوی دی ﴿٩﴾ اُو چہ غیر یهودیان هم دَ رحم په
 سبب دَ خُدائے ثنا ووائی لکه څنگه چہ لیکلی دی چہ :

”د دے دَ پاره چہ زه به په غیر یهودیانو کبسه

ستا اقرار کومه اُو ستا دَ نوم سروډونه به وایم.“

﴿١٠﴾ اُو بیا فرمائی چہ :

”آئے غیر یهودیانو! دَ هغه دَ اُمت سره خوشحالی وکریئ!“

﴿١١﴾ بیا دا چہ :

”اے ټولو غیر یهودیانو! دَ خُدائے ثنا ووائی،

اُو ټول اُمتونه دَ هغه ثنا صفت بیان کریئ!“

﴿١٢﴾ اُو یسعیاہ هم وائی چہ :

”دَ یشی نسل به راخی، یعنی هغه سرے

چه په غير يهوديانو به حكومت كولو له راپورته شي،

د هغه نه به غير يهوديان اُميد لري.“

١٣) خو خدائے چه د اُميد سرچينه دے، هغه د تاسو د خپل ايمان په وسيله د هرے خوشحالي او سلامتۍ نه معمور كړي د دے د پاره چه د رُوح القدس په قُدرت ستاسو اُميد هم په مخه زياتيري.

د پولوس تبليغي مصروفيات

١٤) او ائے زما ورونيو! زما په خپله هم ستاسو په حقله دا يقين دے چه تاسو په خپله هم په نيكي معمور او په معرفت پوره يئ او بل ته بنوونه هم كولے شي. ١٥) نو ما هم په بعضے خايونو كبنے زيات په زړه ورتيا د دے دريادولو په طور د دے د پاره دا تاسو ته وليكل چه د خدائے د طرف نه ١٦) زه غير يهوديانو ته د عيسی مسيح د خادم كيدو په توفيق نمانځلے شوے يم، چه زه د د خدائے د زيري خدمت لكه د يو كاهن ترسره كړم، د دے د پاره چه غير يهوديان د نذرانے په طور په رُوح القدس مقدس شي او مقبول شي. ١٧) نو ځكه زه د هغه خدمت په سبب چه په عيسی مسيح كبنے د خدائے د خاطره كوم، فخر كوم. ١٨) ځكه چه زه د هغه خبرو كولو جرات كوم چه مسيح زما په وسيله كړے دي چه زه غير يهوديان د خدائے تابع كړم. مسيح نه يواځے قول او فعل ١٩) بلكه په نخبو او معجزو، يعنې د رُوح القدس په قُدرت وكړلے، تر دے چه ما د بيت المقدس نه راواخله چار چاپيره د الريكوم پورے د مسيح زيرے پوره پوره خور كړے دے. ٢٠) او دغه زما آرزو ده چه چرته چه د مسيح نوم نه دے اوريدلے شوے، هلته دا زيرے ورسوم، د دے د پاره چه د بل په بنياد آبادي ونه كړم. ٢١) بلكه ځنگه چه ليكلي شوي دي، هم هغسے د وشي چه :

”چا ته چه د هغه خبر نه دے رسيدلے،

هغوی به ووینی،

اؤ چا چه د هغه په حقله نه دی اؤریدلی،

هغوی به پوهه شی.“

د پولوس روم ته د تلو اراده

٢٢ د دے د پاره زه تاسو ته د بیا بیا راتلو نه ایسار وم. ٢٣ خو اوس په هغه ملکونو کښه زما حاجت نسته اؤ د پیرو کالونو راسه تاسو له د راتلو آرزومند وم. ٢٤ د دے د پاره کله چه اسپانیه ته خم نو په لاره به تاسو ته هم درخم خکه چه زما دا امید دے چه په هغه سفر کښه به تاسو سره ملاقات کوم، اؤ خه وخت چه تاسو سره په خه موده تیرولو مے زره مور شی نو بیا به مے تاسو هغه طرف ته رخصت کړی. ٢٥ خو اوس د پاکانو د خدمت د پاره بیت المقدس ته خم. ٢٦ خکه چه د مکدونیه اؤ د اخیه خلق د بیت المقدس د خوارو پاکانو د پاره په چنده کولو رضا شوی دی. ٢٧ سره د دے چه دا ئه په رضا سره کړی ده خو هغوی د دوی قرضداری هم دی خکه چه هر کله چه غیر قومونه د یهودیانو سره په روحانی خبرو کښه شریک شوی دی نو اوس لازمه ده چه په جسمانی خبرو کښه هم د هغوی خدمت وکړی. ٢٨ پس زه د دے خدمت د ترسره کولو اؤ چه خه حاصل شول هغوی ته د حواله کولو نه پس به ستاسو په لار اسپانیه ته خم. ٢٩ اؤ زه په دے پوهه یم چه کله چه زه تاسو له راخم نو د مسیح پوره برکت به راؤړم.

٣٠ اؤ ائو وروڼو! زه د عیسی مسیح خوک چه زمونږ مالک دے په وسیله اؤ د روح د محبت په روئ تاسو ته دا سوال کوم چه زما د پاره د خدائے نه په دعاگانو غوښتو کښه ما سره د زره نه یو شی، ٣١ چه زه د یهودیه د نافرمانو نه بچ شم اؤ زما هغه خدمت چه د بیت المقدس د پاره دے، د پاکانو خوښ شی.

﴿۳۲﴾ اُو دَ خُدائے پہ مرضیٰ بنہٴ پہ خوشحالیٰ تاسو له درشم اُو تاسو سره آرام بیا
مومم. ﴿۳۳﴾ خُدائے چه د سلامتئ سر چینہ دے، د تاسو ټولو سره وی. آمین.

د پولوس خانی سلام

۱۶ ﴿۱﴾ زه تاسو ته د فیبے چه زمونږ خور اُو د کنخريه د جماعت خدمتگارہ
ده، سفارش کوم، ﴿۲﴾ چه تاسو هغه د مالک په يووالی کبښے داسے قبوله کړئ
لکه چه پاکانو ته په کار وی، اُو په کوم کار کبښے چه هغه تاسو ته محتاجه وی،
د هغه مدد وکړئ، ځکه چه هغه هم د پيرو مددگارہ وه بلکه زما ئے هم مدد
کړے دے. ﴿۳﴾ پرسکله اُو اکويله ته مے سلام وايئ، هغوی په مسيح کبښے زما
د کار ملگری وُو. ﴿۴﴾ هغوی زما د ژوندانه د خاطرہ خپل ځانونه په خطرہ
کبښے هم اچول اُو نه صرف زه بلکه د غيرو يهوديانو ټولو جماعتونه د هغوی
شکر گزار دی. ﴿۵﴾ اُو هغه جماعت ته مے سلام وايئ کوم چه د هغوی په
کور کبښے دے.

گران اپينتوس ته هم زما سلام وايئ چه د مسيح د پاره په آسيا کبښے ورومبے
ایماندار سرے دے. ﴿۶﴾ مریم ته مے سلام کوئ، چا چه ستاسو د پاره پير ځان
کړولے دے. ﴿۷﴾ اندرونیکوس اُو یونياس ته مے سلام وايئ، هغوی زما وطنی
دی اُو ما سره قید شوی وُو اُو په رسولانو کبښے نومیالی دی اُو زما نه ئے
ورومبے په مسيح ایمان راوړے وو.

﴿۸﴾ امپلیاطوس ته مے سلام وايئ چه د مالک له خاطرہ په ما گران دے. ﴿۹﴾
اوربانوس ته مے سلام وايئ چه د مسيح په خدمت کبښے زمونږ ملگری دے اُو
په ما گران ستاخوس ته مے سلام. ﴿۱۰﴾ اُو په مسيح باندے په ایمان کبښے
آزمائیلے شوے اپیلیس ته مے سلام وايئ اُو د اریستوبولوس د کور خلقو ته
مے سلام وايئ. ﴿۱۱﴾ زما وطنی هیرودیون ته سلام اُو د نرکس د کور هغه خلقو

ته سلام چه د مالک سره يووالے لری.

١٢) ترفينه او ترفوسه ته سلام ورکړئ چه د مالک د پاره خواری کوی او هم خوږے پریس ته سلام چه د مالک د پاره ئے پیره خواری کړے ده. ١٣) او روفوس ته سلام چه د مالک غوره شوے دے او د هغه مور ته چه زما هم مور ده، سلام وایئ. ١٤) اسنکريتوس، فليگون، هر میس، پتروباس، هر ماس او هغو ورؤنو ته چه د هغوی ملگری دی، سلام وایئ. ١٥) فيلولوگوس او یولیه او نیریوس او د هغه خور او المپاس او ټولو پاکانو ته چه د هغوی سره دی سلام وایئ.

١٦) او په خپلو کبڼے یو بل په پاکه مینه شکل کړئ او یو تر بله سلام وکړئ، د مسیح ټول جماعتونه درته سلام وائی.

آخری هدایت

١٧) نو اوس ائے ورؤنو! زه تاسو ته دا خواست کوم چه کوم خلق د هغه تعلیم برخلاف چه تاسو حاصل کړے دے، د بے اتفاقی او تیندک خوږو سبب کپری، هغه په نظر کبڼے ساتئ او ځان ترے ساتئ. ١٨) ځکه چه داسے خلق زمونږ د مالک مسیح خدمتگاران نه دی بلکه د خپلے خیتے خدمت کوی او په خوږو خبرو ساده خلق دوکه کوی. ١٩) ځکه چه ستاسو فرمانبرداری په ټولو خلقو کبڼے مشهوره شوے ده، ځکه زه ستاسو په حقله خوشحاله یم خو غواړم چه په نیکی کبڼے هوبنیاران شی او د بدئ نه ځان ساتئ. ٢٠) او خدائے چه د سلامتئ سرچینه دے، هغه به پیر زر شیطان ستاسو د پښو لاندے چخنی کړی.

زمونږ د مالک عیسی مسیح فضل د تاسو سره وی. ٢١) زما ملگرے تیموتیوس او زما عزیزان لوکیوس، یاسون او سوسیپطرس درته سلام وائی.

٢٢ دے خط کاتب ترتیوس تاسو ته په مالک کنبے سلام وائی.

٢٣ گایوس چه زما او د ټول جماعت کوربه دے، تاسو ته سلام وائی، اراستوس د بنار خزانچی او ورور کوارتوس درته سلام کوی. ٢٤ زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح فضل د تاسو ټولو سره وی. آمین.

د خدائے شکر

٢٥ راځی چه د خدائے حمدو ثنا ووايو! هغه تاسو په ایمان کنبے مضبوطولے شی لکه چه د عیسیٰ مسیح د زیری په مطابق چه زه آوروم! له دے نه علاوه د خدائے په کشف کنبے همدغه پټ مقصد دے. هغه کشف د پیرے مودے راسے پټ وو، ٢٦ خو اوس څرگند کړے شو، او ازلی خدائے د نبیانو د کلام په وسیله هغه بشکاره کړے دے د دے د پاره چه د هغه د حکم په مطابق ټول قومونه د ایمان راوړلو سره د هغه تابع شی.

٢٧ د هغه واحد خدائے چه په هر څه پوهیږی، د عیسیٰ مسیح په وسیله تل تر تله لوئی وی! آمین.